

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 314

Listopad 1981

Amnestie pro čs. emigranty anebo pokus o rozšíření ghetta?

Komentář ke směrnicím o úpravě právních vztahů ČSSR k občanům, kteří se zdržují v cizině bez povolení československých úřadů.

(Vztahuje se také na americké občany, kteří nabyli občanství mezi roky 1937 a 1957. - Red.)

Počátkem července 1977 byl jak v ČSSR, tak i v zahraničí široce komentován nový pokus čs. úřadů vyřešit problém čs. občanů, kteří opustili ČSSR po 21. srpnu a usídlili se trvale v zahraničí. Jejich počet podle různých odhadů se pohybuje kolem 100.000. Jak v ČSSR, tak i částí méně informovaného zahraničního tisku byl tento krok vydáván za jakousi velkorysou amnestii.

Směrnice, uveřejněné v Ústředním věstníku svědčí však o tom, že nejde ani o amnestii, ani o žádný velkorysý krok. Téměř 10 let po sovětské okupaci a po naprostém fiasku předchozích amnestií a výzev k návratu domů, kterých využilo pouze několik tisíc osob, považuje pražský režim za nutné učinit alespoň nějaký krok k vyřešení stále živého a vracejícího se problému početné emigrantské obce a jejich příbuzných v Československu. Připomeňme si, že Maďarsko normalizovalo své vztahy k uprchlíkům z roku 1956 necelé tři roky po maďarských událostech a to způsobem zcela velkorysým.

Citované směrnice rozšiřují vlastně diskriminační přístup čs. úřadů k čs. občanům doma i na bývalé čs. občany, žijící dnes v zahraničí. Podle těchto směrnic může být čs. emigrantům, kteří žijí nejméně 5 let v zahraničí bez povolení čs. úřadů (vyhláška se tedy nevztahuje na utečence pozdější) uděleno buď dovolení k trvalému pobytu v cizině (při zachování čs. občanství), nebo mohou být propuštěni ze státního svazku čs. občanství (tedy legalizace emigrace post factum), nebo jim může (jako trest) být čs. státní občanství odejmuto.

Podívejme se nyní podrobněji na tyto tři alternativy.

1. Povolení k trvalému pobytu v zahraničí (při zachování čs. občanství) může být povoleno těm čs. občanům, kteří byli pravomocně odsouzeni pro trestný čin opuštění republiky, byli později amnestováni, kteří předloží příslušné doklady pro vystěhování a kteří podepíší prohlášení, že nepoškozovali a nebudou poškozovat zájmy ČSSR ani jiných států světového socialistického systému.

Tento způsob úpravy právních vztahů je problematictější, stejně jako výhody, které by mohl eventuálně přinést. Takováto úprava je totiž v rozporu se statutem politického azylu, který má většina emigrantů a mohla by znamenat, že stát, ve kterém čs. emigrant žije, by mohl zrušit povolení k pobytu, které udělil. Příslušné doklady pro vystěhování pak znamenají m.j., že se tento čs. občan, trvale usídlený v zahraničí, zřiká v ČSSR veškerého majetku (zřejmě i případného dědictví), že musí zaplatit dosti značné poplatky za vystěhování, zahrnující i poplatek za nabyté vzdělání, který může dosahovat až několik desítek tisíc korun. Prohlášení lojality, požadované v článku 3,

písmu c cit. směrnic je také problematické, neboť zbavuje de facto čs. emigranty svobody svědomí a slova nejen vůči ČSSR, ale i vůči ostatním státům Varšavského paktu. Je na místě zde upozornit, že čs. emigranti, kteří by se rozhodli uspořádat své vztahy k ČSSR tímto způsobem budou nadále podléhat čs. jurisdikci a bude se na ně vztahovat na příklad par. 112 Trestního zákona (poškození zájmů republiky v zahraničí) a mohli by být trestně stíháni při svých cestách do ČSSR podle toho či jiných paragrafů trestního zákona nebo být hrozbou trestního stíhání vydírání. Teoreticky je i možné i trestní stíhání in contumaciam, t.j. v nepřítomnosti emigranta na území ČSSR.

2. Druhá alternativa nabízí podmínky podobné jako v alternativě první: amnestie odsouzení pro nedovolené opuštění republiky a předložení žádosti o dodatečné vystěhování z ČSSR. Navíc musí žadatel už mít doklad o cizím občanství anebo aspoň jeho příslib. Ušetřen je pouze od podpisu prohlášení lojality, musí se však stejně v dotaznicích vypovídat ze své politické činnosti, zaměstnání, funkce, majetkových poměrů v zahraničí a pod. Stejně jako i v prvním případě, problematickou zůstává žádost o vystěhování spojené s renunciačním prohlášením majetkovým a s vystěhovacími poplatky. Vyhláška nestanoví, podle jakých směrnic zde bude postupováno a jaká bude výše těchto poplatků. Nelze vyloučit, že se jedná o opomenutí úmyslné, a že výše poplatků bude sloužit jako forma nátlaku či odměny pro čs. emigranty.

V obou prvních alternativách směrnice slibují, že bývalí čs. občané budou moci, po uplynutí pěti let od opuštění republiky, navštěvovat ČSSR, bude-li jim uděleno čs. vízum. Podobně je budou moci navštěvovat v zahraničí jejich příbuzní, žijící v ČSSR, pokud splní blíže ve směrnicích nespecifikované podmínky pro povolování cest do kapitalistické ciziny.

3. Směrnice stanoví nakonec i třetí nedobrovolnou alternativu, t.j. **odnětí čs. státního občanství**. Čs. občan, "který se zdržuje bez povolení čs. úřadů v cizině a vyvíjel nebo vyvíjí jakýmkoliv způsobem činnost státu nepřátelskou anebo takovou, která porušuje zájem ČSSR. Půjde o osoby, které zejména vystupují s nepřátelskými projevy v zahraničním tisku, rozhlase či televizi, anebo na shromážděných organizací a institucí v cizině, nebo se zúčastní nepřátelských akcí, nebo jinak veřejně znevažují socialistické zřízení v ČSSR, její spojenecké svazky, snižují vážnost čs. představitelů a čs. státních a společenských institucí . . ." bude čs. státní občanství za trest odejmuto.

Těmto osobám nebude povolován vstup na území ČSSR, jejich příbuzným z ČSSR nebudou povolovány návštěvy u těchto osob.

Citované směrnice se ani nijak nesnaží vzbudit dojem nějakého gesta - mluví k Čechoslovákům v zahraničí stejně arogantním jazykem, plným špatně zastřených vyhrůžek a hrozeb, jakým si úřady zvykly od roku 1969 mluvit se svými občany doma. Článek 13 cit. směrnic nutí všechny čs. občany "upravit" své vztahy k ČSSR - a tedy navázat kontakt s čs. zastupitelským úřadem - podle citovaných směrnic. Pokud tak

VĚSTNÍK

November 1981

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$4.00 - Outside U.S.A. \$6.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

VĚSTNÍK

Listopad 1981

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$4.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$6.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

někdo neučiní, nebude mu, kategoricky a bez výjimek, nikdy povolen vstup na území ČSSR a žádnému z jeho příbuzných nebude nikdy povolena návštěva v zahraničí.

Naskytá se otázka, proč ten kategorický tón a proč směrnice nepřipouští pro občana, který se nedostavil na čs. zastupitelský úřad, ani ty výjimky, které v oblasti příbuzenských návštěv jsou uvedeny dokonce i pro občany zbavené občanství? Vysvětlení je nasnadě. Čs. úřady mají eminentní zájem na tom, aby **všichni čs. občané "upravili" své vztahy k ČSSR podle uvedených směrnic.** Proč? Tato akce zaprvé rozdělí emigraci na hodné a nehodné. Směřuje k izolaci nehodných od hodných a poslušných. Tedy přesně totéž schéma, které již devět let, pravda bez velkého úspěchu, se snaží čs. režim uplatňovat doma.

Za druhé, pomůže čs. úřadům zmapovat čs. emigraci a získat o ní podrobné informace. Při vyplňování žádosti o vystěhování musí každý emigrant uvést množství podrobných údajů o svém bydlišti, politické činnosti, místech pobytu, práci, funkci v zaměstnání, majetkových poměrech a není jistě náhodou, že některé dotazníky musí být vyplňovány pouze na velvyslanectví v přítomnosti konzula. Tyto údaje poskytnou čs. min. vnitra nejcennější údaje o čs. emigraci a budou sloužit jako podklad pro vytypování osob, které by mohly připadat v úvahu jako čs. agenti, neb které by i jinak mohly být pro čs. stát užitečné.

Za třetí, vyřizování žádostí o trvalém pobytu nebo propuštění ze státního svazku přinese ČSSR značné množství tak vzácných valut.

Netřeba zdůrazňovat, že poslední akce čs. úřadů je v příkrém rozporu se Všeobecnou deklarací lidských práv a dalších dokumentů, které ČSSR ratifikovala, jakož i se závěry Konference o bezpečnosti a spolupráci v Helsinkách, podepsanými čs. představiteli. Podrobnější zamyšlení nad citovanými směrnici ukazuje tedy, že čs. úřady neprojevily ani zlomek té velkorysosti, kterou projevují vůči svým bývalým občanům např. úřady maďarské či polské. Naopak, svědčí o tom, že se čs. úřady snaží rozšířit diskriminační směrnice a politiku, kterou již léta praktikují doma, i do zahraničí.

Uvedené směrnice neznamenají vůbec žádnou velkorysost či dokonce amnestii - znamenají spíše neohrabaný pokus o rozšíření ghetta nerovnoprávných občanů druhé kategorie i na čs. občany, kteří dnes žijí v zahraničí. A není proto divu, že se činnosti čs. zastupitelských úřadů začínají zabývat i západoevropské vlády, které odsuzují morální a politické vydírání bývalých čs. občanů.

Zpravodaj, Wash. - ČSNRA

Vyznamenání zlatou medailou Izraele

Izraelská vláda udelila plk. gšt. československé armády Petrovi Vlčkoví zlatou medailu spravodlivých (Righteous) za záchranu viacerých židovských životov za druhej svetovej vojny na Slovensku. Vyznamenanie bude mu udelené dňa 12. novembra t.r. generálnym konzulom Izraela z Chicaga. Na toto slávnostné udelenie v Detroitě sú pozvaní miestni židovskí vodcovia, ako aj činitelia cirkevných organizácií, verejnej tlače a televízie. Uprímně gratulujeme br. Vlčkoví, členu výk. výboru.

Za ČSNRA: Dr. Mikuláš Ferjenčík, předseda

Atlantická aliance

Na svém 27. výročním zasedání, které se konalo ve dnech 11. až 16. října 1981 v Mnichově, Atlantická aliance přijala resoluci, týkající se lidských práv Závěrečného Aktu, podepsaného zástupci 35 států v r. 1975 v Helsinkách.

Pro nás nejzajímavější je bod čtvrtý - **veřejná** podpora skupinám, které se utvořily nebo utvoří v zemích signatářů Helsinské Dohody za účelem monitorování provádění ujednání této Dohody. **Veřejná** podpora takovým skupinám byl jedním z bodů v návrhu, který pro madridskou konferenci připravila Charta 77 a který jsme v překladu předali příslušným americkým a jiným místům, jež pracují na všech aspektech Helsinské Dohody. -ČSNRA-afa-

Raoul Wallenberg čestným americkým občanem

V pondělí dne 5. října t.r., ve 2.30 hod. odpoledne, podepsal prezident Reagan zákon, kterým bylo Raoulu Wallenbergovi uděleno čestné americké občanství. Je to po Siru Winstonu Churchillovi druhý cizinec, kterému bylo - za velké zásluhy pro lidstvo - uděleno čestné americké občanství.

Raoul Wallenberg je švédský občan, který během druhé světové války zachránil na 100.000 maďarských Židů před jistou záhubou. Po skončení II. světové války, když spojenecká vojska osvobodila Evropu, sovětské důstojníky Wallenberga odvezli do Sovětského svazu a od té doby svobodný svět o něm mnoho neví. Jsou dohady, že Wallenberg ještě žije a že je přemístován z jednoho sovětského tábora do druhého, aby po něm byla zahlazena stopa. Sovětský svaz původně zapíral, že je mu o Wallenbergovi vůbec něco známo, později bylo sovětskými úřady oznámeno, že Wallenberg zahynul při bojích na ulicích Budapeště. Avšak v r. 1957 sovětský zahraniční ministr Gromyko prohlásil, že ve věznici Ljubljance 10 let před tím zemřel jeden vězeň, který se jmenoval Wallenberg. Na západ však stále přicházejí zprávy od některých býv. politických vězňů, že Wallenberg byl viděn dokonce ještě v r. 1979.

Návrh na osnovu zákona na udělení čestného občanství Wallenbergovi podal poslanec Tom Lantos, původem maďarský Žid, kterému bylo 16 let, když ho Wallenberg zachránil. Slavnostního obřadu v zahradě paní Reaganové v Bílém Domě se kromě poslance Lantose a jeho paní zúčastnili také Wallenbergovi nevlastní sourozenci, bratr a sestra, zástupci různých židovských organizací, poslanci Millicent Fenwick, Philip Dorn, Jack Kemp, senátoři Edward Zorinsky, Clairborne Pell, Rudy Boschwitz a j. Pozváni byli také zástupci některých etnických organizací, kteří pracují na poli lidských práv. A. Faltusová byla pozvána za ČSNRA. -afa-

Jan Litomiský odsouzen

Podle zprávy Agence France Press byl koncem října odsouzen na tři roky vězení a dva roky domácího vězení Jan Litomiský, člen Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS) a signatář Charty 77. Byl odsouzen na základě obvinění z podvrtné a protistátní činnosti (Par. 98 čs. trestního zákona). -afa-

National Academy of Sciences žádá propuštění Václava Bendy a Rudolfa Batt'ka

Komitét pro lidská práva National Academy of Sciences se sídlem ve Washingtoně, požádal dopisem, adresovaným velvyslanci ČSSR v USA, Jaromíru Johanosovi, československou vládu o propuštění na svobodu Václava Bendy a Rudolfa Batt'ka. Ve své tiskové zprávě - ku které byly přiloženy podrobné informace o obou vědcích - Akademie uvádí, že na soukromé dotazy a apely, které podala v případě obou jmenovaných, nedostala žádnou odpověď.

Komitét pro lidská práva Akademie byl založen v r. 1976. Jeho účelem je podporovat a hájit zájmy svobodné vědy v celém světě. Od svého založení, za podpory a účasti 500 členů Akademie, se Komitét formálně ujal 21 případů uvězněných vědců v šesti státech. Mimo to, učinil dotazy, případně podal protesty, v řadě případů vědců, kteří se stali obětí pronásledování. -afa-

Vladimír Škutina Stalin - Brežněv - mír!

Ten vykřičník na konci je důležitý, protože to je součást hesla. Hesla, které skandují mladí socialisté a tak zvané "hnutí obránců míru" na pochodech západní Evropou. Občas přitom zdemolují nějakou elektrárnu, rozbijí výkladní skříně a obsadí pár obytných domů. A pak se zas jde dál a skanduje se. O míru. A sovětské ponorky "Whisky" s atomovými náložemi patrolují ve výsostných vodách neutrálních států a když náhodou ztroskotají na skalisku, představitelé neutrální země se omluví, že včas skalisko neodstranili.

Divná doba. V Československu se podařilo zajistit jen třetinu potřebné mouky pro rok 1982. Ale peníze pro vyhecování dalších a dalších "mírových pochodů" jsou. I dostatek prostorů pro školení a vyzbrojování teroristů z Rudých brigád. I kdyby na sůl nebylo - na mírovou propagandu musí být. S vykřičníkem!

Blíží se vánoce. O to víc se bude vykřikovat o míru, neboť vánoce jsou svátky míru. Jenže Husákova propagandistická mašinérie, představovaná panem vicegenerálním sekretářem Bil'akem, má starosti, jak to navléci s vánočními a mírem, aby se přitom ututlalo slovo Boží.

Vánoce 1981 totiž nejsou totožné se svátky Dědy Mráze z padesátých let, kdy místo Ježíška naděloval bát'uška Stalin. Ponejvíce své sebrané spisy. Mladí lidé v Husákově Československu jsou lačni slova Božího. A Bil'ak s Husákem to vědí. Proto dávají především zavírat a pronásledovat duchovní a věřící, obžalovávají je podle paragrafů 98 a 100. Gumový paragraf 98 hrozí blíže neurčeným podvracením, zatím co mírnější a laskavější paragraf 100, (my mu říkali paragraf "jubilejní"), zahrnuje v sobě veškeré pobuřování. Nejvíce pobuřuje Bůh. Víra v Boha je v roce 1981 a plánovitě pro rok 1982 tím nejnebezpečnějším pobuřováním. Už jen samotné přiznání se k víře může být považováno za pobuřování a paragraf 100 má na to trest odnětí svobody do 5 let (pokud se použije odstavec C, což znamená veřejně - a čtení bible už pod toto písmeno zahrnout lze, neboť bible je slovo tištěné!)

Primas katolické církve v sousedním Polsku zasedl za jeden poradní stůl s komunistickou hierarchií a společně s "kontrarevoluční" Solidaritou (Kontrarevoluční ji nazývá veřejně právě vicegenerální tajemník Bil'ak!) ohrožují ateistickou propagandu československých komunistů.

Nemají to lehké propagandisté kolem ÚV KSČ. Kam dát dřív peníze, kterých ubývá (myšleno západní valuty - ne Kčs, kterým lid říká Kčs)? Na mírové pochody anebo na boj proti náboženství? Už aby bylo v Praze americké zlato, aspoň se na krátký čas ucpou díry v propagandistické zdi.

Nějhorší na tom je, že Husák nemá dost kvalifikovaného personálu na ucpávání děr. Stěžoval si prý na konferenci hlav států. President Reagan si stěžoval, že dnešní doba už je tak drsná, že musí mít president Spojených států dvanáct osobních strážců. Jeden z nich však je agentem KGB a prezident Reagan neví, který. I přidal se dr. Husák. On má v ÚV KSČ dvaadesát členů a jen jeden z nich je schopný, ale dr. Husák vůbec neví, který.

Tak pokojné vánoce! A jak vždycky dodávám:
... a humor lidem dobré vůle!

Váš Vladimír Škutina

Odhavení reliéfu generála Milana Rastislava Štefánika na americkém velvyslanectví v Praze

U příležitosti 101. výročí narození generála Milana Rastislava Štefánika byl na americkém velvyslanectví v Praze odhalen reliéf tohoto spolupracovníka Tomáše Garriga Masaryka z první světové války. Reliéf M. R. Štefánika, společně s reliéfy T. G. Masaryka a Woodrow Wilsona zdobí vstupní halu amerického velvyslanectví v Praze a jsou symbolem společného úsilí těchto tří státníků, kteří založili samostatné Československo.

Slavnostní odhalení řídil nový americký Chargé d'affaires, Martin Wenick, který při té příležitosti řekl: "Dnes je 101. výročí narození generála Milana Rastislava Štefánika. Generál Štefánik začal svoji profesionální dráhu jako astronom a skončil ji jako vojenský hrdina nejen svého národa, ale i jako generál francouzské armády. Mezi mnoha vojenskými vyznamenáními, kterými byl poctěn spojenci, bylo i vyznamenání "Čestné legie". Součástí Štefánikovy kariéry byla i úzká spolupráce s profesorem Garriguem Masarykem v době zakládání samostatného Československa. Štefánikovy skvělé styky s představiteli vědeckého, politického a vojenského světa v době zakládání československého státu byly, zejména pro Dr. Masaryka, nedocenitelné. Uznání těchto zásluh se projevil i v tom, že Štefánik byl v první československé vládě jmenován ministrem války. V této funkci hrál generál Štefánik vedoucí roli při tvoření československých legií, ať již ve Spojených státech, ve Francii, v Anglii, v Itálii anebo v Rusku. Navzdor chatrnému zdraví, generál Štefánik stále cestoval do všech končin civilizovaného světa a získával spojence a finanční pomoc. Byl velkou morální oporou. Toto nakonec stmelilo československé legie do disciplinované armády, která byla spojencům velmi nápomocná. Když ho před zraky tisíců spoluobčanů stihla při zřícení ledadla na letišti blízko Bratislavy předčasná smrt, oplakal ho celý národ jako svého hrdinu. Je mi velkým potěšením," řekl Chargé d'affaires Martin Wenick, "odhalit dnes tento reliéf na památku skutečného hrdiny, a to na čestném místě vedle pamětních reliéfů amerického prezidenta Woodrow Wilsona a československého prezidenta Tomáše Masaryka. Oni, právě tak jako generál Štefánik, věřili a dlouho a tvrdě pracovali na tom, aby utužili pouta přátelství mezi americkým, českým a slovenským národem . . ."

Bronzový reliéf na počest slovenského hrdiny, generála Milana Rastislava Štefánika, americkému velvyslanectví v Praze darovalo sedm organizací Američanů českého a slovenského původu: Sokol, Washington, D.C.; Ústředí Amerického Sokola; Československá národní rada americká, odbočka Washington; Československá ženská rada v exilu; Rada Svobodného Československa; washingtonská odbočka SVU; Czechoslovak American Education Council a několik jednotlivců. Tytéž organizace finančně přispěly na zhotovení bronzového reliéfu prezidenta Woodrow Wilsona. Reliéf Tomáše Garrigua Masaryka daroval Dr. Ján Papánek. O slavnostním odhalení těchto dvou reliéfů jsme již referovali. -afa-

Teroristé v plné činnosti

Většina nás nesouhlasí s brutálními akcemi teroristů, která se rozmáhá po celém světě. Jsme svědky pokusů o životy státníků, papeže a jiných významných i méně významných lidí. Zprávy o těchto činech se nás sice dotknou, ale jsou brzy zapomenuty. Vrátime se do svého pohodlného způsobu života a předstíráme, že se nás to netýká.

Mnoho občanů žijících ve svobodném světě nezná základní pravdu o komunismu a jsou oklamáni záměrnou komunistickou propagandou. Tak je to i s Irskem.

Severní Irsko má jeden milión protestantů a přibližně půl miliónu katolíků. Staletá nenávisť mezi britskými protestanty, kteří měli nadvládu a utiskovali katolíky pro jejich náboženské přesvědčení, byla často příčinou četných bojů. Katolíci byli chudí, bez naděje a možností získat lepšího zaměstnání.

Nynější boj mezi protestanty a katolíky je cynicky využíván a řízen Sověty a Palestinou. V r. 1969 vypukl nový boj mezi protestanty a katolíky. V té době Irská republikánská armáda (IRA) neměla zbraně. Rozdvojila se na radikální tzv. Provisional a na mírnější Official. Official IRA byla považována za zbabělou a bylo jí vyčítáno, že nechce bojovat, jen politicky vyjednávat. Bojovná Provisional IRA potřebovala zbraně. Američtí Irové dodávali zbraně tajně, ale nedostatečně. R. 1969 radikální Palestinci pozvali radikální IRA do výcvikového tábora v Jordánu. Výcvik pokračoval po léta a s ním se vypěstovalo užší spojení s komunistickým blokem. V r. 1971 zástupci IRA odjeli do Prahy a byli okamžitě přijmuti v Omnipolu, známou továrnu na zbraně, která je pod přísnou kontrolou KGB, sovětské tajné služby. Zástupci Provisional IRA objednali různé bazooky, ruční granáty, pušky, střelivo, celkem 166 velkých beden. Zásilka zbraní byla poslána letecky do Amsterdamu, odkud měla být propašována do Irska. Nedošla však cíle. Zásilka byla zabavena policií na letišti Schipholu. Žel, teroristé a dodavatelé zbraní si našli novou cestu jak dopravovat zbraně do Irska teroristům.

Teroristé pokračují v Irsku a po celém světě, ale protiteroristické ochrany a zákony se začínají uplatňovat. Národy v západní Evropě přísně sledují teroristické hnutí a pokud bude přibývat uvědomělých lidí, teroristů bude ubývat. K.

Po slavnostnej spomienke na 28. október 1918 v Chicagu

Bola to spomienka dostojná, dobre pripravená. Hudobná časť bola nádherná. Pospomínali sme si, a to väčšina z nás s opravdovým požitkom a so slzami v očiach pri skladbách Bedřicha Smetany, Dvořáka, Suka, atd'. Bola to opravdu vítaná úľava na tie naše, svetovými událost'ami napäté nervy.

Je po slávnosti a nie iného vyhnutia než sa dívať na tie hrozivé mračná neistoty a možnosti novej hroznej vojny, striezlivo a rozhodne. Vieme, že všetka bieda, neistota, strach a teror boli a sú vyvolané sovietskym komunizmom, ktorý sa nevzdá svojich plánov na ovládnutie sveta. Zachrániť naše národy a celý slobodný svet pred touto rakovinou je možné, len sa odhodlane brániť, a to za každú cenu a všetkými dostupnými prostriedkami, medzi ktoré patrí zosilniť našu obranu a obrannú silu ekonomicky a vojensky. Musíme sa držať či chceme alebo nechceme výroku Marca Portia Cata: "Ceterum autem censeo, Carthago esse delendam". - Kartágo musí byť zničené. Niet inej voľby: zničiť, alebo byť zničení. Hladké, zmierlivé slová diplomacie Sovieti majú za prejav našej slabosti a strachu. Čomu rozumia, to je bojová pieseň Tabora: "Kdo jste Boží bojovníci". Je to tiež výzva Sama Chalupky:

"A ty mor ho-hoj mor, Detvo mojho rodu, kto kradmou rukou siahne na tvoju slobodu a čo i tam dušu dáš v tom boji divokom: mor ty len a vol' radšej nebyť, ako byť otrokom."

To sú tiež varovné slová gen. Haiga, ktoré nás nutia, aby sme sa spamatali a pripravili sa na vpravde smrteľný zápas, ktorý nás očakáva. My jestliže opravdu chceme zachrániť na svete slobodu, slobodu našich národov, a držať sa odkazu 28. októbra 1918, musíme vyzývať k odporu a obrane. Musíme presvedčovať a prebúdzat' neveriacich, hriechne a zbabele pohodlných, čakajúcich, že ten druhý to za nich vybojuje; rázne zakriknuť rozkladačov našej spolupráce; posielat', ba priam zaplavovat' našich senátorov a poslancov prejavami súhlasu lebo nesúhlasu s ich postojom k dôležitým rozhodovaniam. Sloboda sa zadarmo nerozdáva, za tú je treba bojovat' a trpieť, bez nej však niet skutočného života, než pomalého a biedneho umierania.

Dr. M. F.

Vzpomínkový večer k 28. říjnu 1918 v Chicagu

Letošní slavnostní večer byl v Chicagu spojen s koncertem z děl českých skladatelů. Po uvítání hostů a všech přítomných br. E. Látem, předsedou Oblastního výboru Československé národní rady americké, uvedla a přednesla s. V. Vrázová projev dr. F. Schwarzenberga. Jeho úvaha vytvořila svými citlivými formulacemi a odkazy k myšlenkám českých umělců a vědců krásný jednotný celek s hudbou, která následovala. Bylo to hluboké zamyšlení nad dnešní situací, které neopakovalo známá historická data, nýbrž přibližovalo se ideálům 28. října prostřednictvím živé přítomnosti a působilo na rozum i cit zároveň.

Koncert podobně sjednocoval minulost a přítomnost, nebot' zahrnul skladby zakladatelů novodobé české hudby, B. Smetany a A. Dvořáka, a pokračoval výběrem z děl V. Nováka, J. Suka, J. Řídkého a J. Zicha. Provedení bylo v rukách Mistrů F. Smetany, O. Šroubka a T. Zemana, kteří sami provedli výběr děl. Vystoupili nejprve sólově a nakonec se spojili k provedení tria A. Dvořáka "Dumky", skladby, kterou vzpomínka na 28. říjen opravdu důstojně vyvrcholila.

Velká zásluha o úspěch večera patří prof. F. Smetanovi nejen pro provedení samo, ale také pro iniciativu, s kterou od nedávné doby pravidelně uvádí do zdejšího života svým neopakovatelným uměním interpreta i komentátora československou hudbu. Cenná pro uskutečnění tohoto večera byla i iniciativa mistra O. Šroubka, který nabídl svou spolupráci i možnost provést něco z české komorní hudby v triu. Třetí z účinkujících, Mistr T. Zeman, Čechoameričan původem, zapůsobil silně na obecenstvo nejen svými profesionálními kvalitami, ale i vztahem k české hudbě, porozuměním a živostí, s jakou je provedl. Není proto divu, že po závěrečném triu všichni v sále opravdu spontánně tleskali výkonům - i síle a kráse české hudby zároveň.

Nezapomeňme však ocenit ještě jednu stránku večera. Za vším tím, co vytvořilo prostředí slavnostního večera je kus anonymní práce těch, kdo večer organizovali, svou dobrovolnou prací zajistili přípravu večere, technické vybavení a úpravu sálu. Všichni v Chicagu vědí, kteří jednotlivci za touto prací stojí a oceňují ji. Byli to většinou členové odbočky "28. říjen", která na sebe vzala uspořádání letošního večera, a dále pracovníci Velehradu, kteří se s tradiční pečlivostí zasloužili o přípravu večere. Jistě s radostí vykonávali i ty poslední práce, když se ukázalo, že je třeba přidávat další stoly, protože počet účastníků přesáhl předpoklady.

Výsledek i ohlas u četného publika svědčil, že zvolená forma oslavy byla důstojným a vskutku neformálním uctěním všeho toho, co se nazývá odkazem 28. října i jeho výzvou k současnosti.

AMERICAN PREDPLATNE
BULLETIN ♦ **\$3.00 ROČNE**

Zprávy oblastí a odboček

Odbočka ČSNRA "T. G. Masaryk" v Los Angeles

21. srpna byl v klubovně sokolovny promítán film "Seven Days to Remember" o okupaci Československa armádami Varšavského paktu. (Film si odbočky mohou vypůjčit v úředovně ČSNRA v Chicagu). Tento více než hodinový dokumentární film vzbudil velkou pozornost našich krajanů, z nichž převážná většina ho viděla poprvé. Bylo mnoho žádostí o opakování, promítání pro ty, kteří se večera nezúčastnili. Po přestávce byl promítán čs. barevný film "Rozmarné léto", natočený podle usměvavé povídky Vl. Vančury.

U příležitosti výročí 28. října uspořádaly čs. organizace v Los Angeles večer v sokolovně, který se lišil od všech předchozích slavností tohoto druhu především tím, že byl zaměřen více na budoucnost, než na nostalgické vzpomínání minulosti. Pro mnohé přítomné byl ráz večera nezvyklý zejména tím, že v mnohých projevech, zejména představitelů křesťanských orientovaných skupin, byl kladen důraz na duchovní obrodu našich národů doma i exilu. Již účast hostů, jako spisovatele a nakladatele Petra Paška ze Švýcarska, vydavatele Amerických Listů a Nového Světa Franka Švehly, spisovatele Jana Beneše, dr. Cvachovce z Kanady a pozdravné dopisy od dr. L. Broma, dr. F. Uhla a Vl. Škutiny svědčily o širokém spektru demokratického exilu, který se dokázal spojit a spolupracovat. Prvním praktickým činem bylo ustavení Československého střediska krásných umění v Los Angeles, které má především pomáhat současným čs. umělcům k realizaci a popularizaci jejich děl. V pořadu vystoupili losangelští umělci Jiří Zavřel a Jiřina Fuchsová. Velký státní znak, který zdobil pozadí jeviště, namaloval Jiří Karger. Pořad večera uváděl dr. J. Breber. Jako součást večera byl promítán čs. film "nové vlny", režiséra Jana Němce "O slavnosti a hostech". Tento film je podle kritika M. Stehlíka "nejsilnější alegorií totalitarismu". Bohužel, film byl v sokolovně přijat velmi chladně a s neporozuměním. Zdá se, že jedině život v totalitním systému a generace vychovaná čtením mezi řádky v Literárních novinách dovede plně ohodnotit tento film, ve kterém jsme viděli i mnoho známých postav čs. literárního světa, jako Zdeny Solivarovou, J. Škvoreckého, B. Hrabala a další.

V bulharském exilovém časopise "Luč" (paprsek) byl publikován článek J. Brebera o Václavu Havlovi a dopis nositele Nobelovy ceny za chemii Paula Floryho, který doporučuje Norskému parlamentu, aby udělil Nobelovu cenu míru 1982 vězněnému V. Havlovi.

Zástupci odbočky dr. Jiří Breber, ing. B. Rajek a M. Konvička se zúčastnili první veřejné akce nové odbočky v San Diegu, kde promítali filmy a dělali propagaci čs. exilovým nakladatelstvím.

San Diego, Cal.

Naše nejmladší odbočka podává zprávu o svém členu:

President San Diego State University v Kalifornii oznámil **dr. Ivo Feierabendovi**, profesorovi politických věd, že mezi členy profesorského sboru ve svém oboru nejvíce zapůsobil na absolventy školy. Prostřednictvím děkana fakulty odevzdala univerzita dr. Feierabendovi záslužný diplom za jeho práci. Prezident vyslovil dr. Feierabendovi poděkování a blahopřání.

Prosíme oznamte včas
změnu adresy

Odbočka Portland-Oregon, 28. říjen

Již se stalo tradicí v našem krásném Portlandu, že se v době kolem 28. října scházíme k uctění památky tohoto, pro Čechoslováky nejvýznamějšího dne.

Po slavnostní večeři přivítala předsedkyně Giny Jackson všechny přítomné. Po zahrání hymen byla za souhlasného potlesku předána naší předsedkyni plaketa s věnováním jako důkaz vděčnosti a uznání všech členů za její opravdu nevšední elán a houževnatost.

Místopředseda Vlastimil Obereigner potom v krátkém projevu připomněl výročí 28. října 1918, této významné události v československých dějinách.

Po krátké přestávce následoval program našeho přítele, komika herce Járy Kohouta, pásmo vyprávění, zpěvu s diapositivu a ukázkami z filmů jeho bohaté herecké kariéry. Ve svém vystoupení měl připravenou pohotově i básničku k narozeninám sestry Marie Provazníkové, které jsme zároveň předali velkou kyticí červenobílých karafiátů za upřímného potlesku a projevů blahopřání všech přítomných.

Jára Kohout, jehož na piano doprovázel náš skvělý Vlastimil Hudec, dokázal znovu, že humor je elixírem života. Večerou bylo přítomno na sto návštěvníků. Všichni odcházeli osvěženi jeho originálním vtipem a uměním a plni dojmů z oživených, hřejivých vzpomínek.

Ve svém projevu br. Obereigner vzpomněl radostných dnů první Republiky, jejího vývoje, i tragédie za Mnichova a pak za komunistů. Dvacáté osmé říjny se začaly oslavovat jako Den znárodnění. Režim potřeboval, aby lid zapomněl na den, který vždy připomínal nejsvětější stránky našich dějin, spolu se zásluhami našich, celému světu známých osobností, Masaryka, Štefánika, Beneše, osobností, které měly být ztraceny a v myslích čs. občanů pošpiněny. Vládnoucí principálové přišli s absurdní teorií, že utvoření republiky by nebyvalo možné bez tzv. Velké říjnové revoluce, která se konala v listopadu a tudíž se vznik Republiky začal slavit spolu s výročí těch známých tragických událostí v "Zemi, kde zítra znamená včera" . . .

V závěru svého proslovu pravil:

Bylo by krásné i dnes, kdybychom mohli provolat: At' žije svobodná Československá republika, či at' žije president ten a ten, kdybychom nějakého měli. Žijeme ale ve světě, kde tvrdá skutečnost je nám denně připomínána. Žijeme ale ve svobodné zemi, demokratické republice, o jaké snili naši rodiče a je nám dopřáno užívat svobod, které jsou snem našich početných občanů v Československu. Dovolte mi, abych přece jen přednesl toto provolání: At' v nás a v našich dětech, dnes již občanech Spojených států, této nadějně a bohaté zemi, nikdy nepohasne hrdost k příslušnosti k malému národu uprostřed Evropy. Malému nešťastnému národu s velkými, zatím nesplněnými ideály a mlhavou budoucností. Ved'me naše děti k tomu, aby vždy s hrdostí, oprávněnou hrdostí, dovedli prohlásit: I am from Czechoslovakia.

Jubileum v Oregonu

17. listopadu se dožívá osmdesátky bratr JAN MARTIN, spoluzakladatel a nadšený pracovník odbočky Portland.

Narodil se v Ostrovačicích na Moravě již jako polosírotek a také matka mu zemřela velmi krátce.

Byl vychován příbuznými, kteří mu umožnili vystudovat technickou průmyslovku v Brně. V roce 1921 maturoval, ale již v roce 1923 odejel do USA, aby se usadil nejdříve v New Yorku a později v Los Angeles.

V roce 1935 se oženil s Marií Radovou a začali společný a plodný život v Portlandu - Oregon.

Spolu s dr. Pospíšilem založili ČSNRA. Jan i Mary byli po několik období jednatelem. Byli sponsorsy celé řady uprchlíků a vždy velmi iniciativní a obětaví, za což si získali u všech členů vděk, úctu a oblibu.

U příležitosti tohoto jubilea přejeme Janu Martinovi aby prožil ještě mnoho dalších šťastných let v kruhu svých drahých a vyslovujeme upřímné díky za vše, co dosud vykonal ve prospěch Čechoslováků v Americe.

Předsednictvo odbočky Portland

Odbočka Štefánik a Gama

pořádají svou tradiční Mikulášskou zábavu v sobotu večer, 12. prosince. Začátek v 6 hod. večer, v sále 206 ve Winnetka Community House, 620 Lincoln Ave. 60093 - parkování zdarma. \$9.00 za osobu zahrnuje místo, jídlo a pití.

Program: volná zábava, vzájemná výměna nejnovějších vtípů a novinek, hudba "hitů" našich let k tanci a poslechu, písně a vánoční koledy. Pro dobro: tradiční tombola, pro kterou prosíme vánočně zabalené ceny.

Přihlaste se a zašlete šek nejpozději do 30. listopadu na adresy: br. Karel Halaška, 550 Locust St., Winnetka, 60093, nebo br. Stanislav Brym, 1307 Oaklane Rd., Ingleside, 60041.

Čína dneška

Vrátila se právě členka odb. "Západní předměstí", ses. Bláža Čiháková z mimořádně zajímavého zájezdu, který začal v Hongkongu a vyvrcholil v Pekingu, po návštěvě osmi měst v Číně. Má velice bohaté poznatky ze své cesty a poví nám o nich v **úterý večer, 15. prosince, v 7.30 hod. v Havlíčkově škole, 15. ul. a Ridgeland Ave. v Berwynu.**

Její anglický popis zážitků z cesty bude doplněn bohatým výběrem diapozitivů člena výpravy, p. Larry Craina, který za války byl služebně fotografem americké armády. Vstupné \$2.50.

Za pí. Annou Vlasákovou

V Berwynu 31. října se konal pohřeb pí. Anny Vlasákové. Byla to dobrá národní pracovnice, zastávala celou řadu funkcí v krajských organizacích i v Československé národní radě americké, v odbočce Dr. Milada Horáková. Za Radu se s ní rozloučil br. Fr. Desenský. Ocenil její krásné vlastnosti, jak se uměla vyrovnat se všemi trampotami, které přináší stáří. Jen jedno těžce snášela. Měla ráda svoji vlast a proto po skončení druhé světové války se přestěhovala se svým mužem do Československa. Byla však zklamána, cítila mnoho neshody i bezpráví a proto se vrátila zpět do Spojených států. Její popel bude poslán, s popelem manžela, do rodného Kladna. My jí děkujeme a přejeme věčného míru v rodné vlasti.

Den čs. samostatnosti v Ciceru

Hon. Henry J. Klozak, prezident městské rady 1. západního předměstí Chicaga, města Cicera, kde dosud žije mnoho našich krajanů, prohlásil 28. října 1981 za zvlášť vzpomínkový den na vyhlášení čs. samostatnosti a vzniku demokratické ČSR v r. 1918. Učinili tak sice i jiní: guvernér státu Illinois James R. Thompson, starostka Chicaga Jane M. Byrne, federální senátor za stát Illinois ve Washingtoně Alan J. Dixon, předseda senátu státu Illinois Philip J. Rock, Illinoiská státní poslankyně Diana Nelson a svými příspěvy i republikánský senátor Charles Percy a poslanci z Kongresu Edw. Derwinski, Frank Annunzio a illinoiský poslanec v Springfieldu John S. Kociolko - polského původu, Judy Baar-Topinka - českého původu, kongresman Henry J. Hyde, senátor Daniel P. Moynihan, státní poslanec Jon

M. Vítek - českého původu, Greg Zito za 5. ill. volební obvod a předseda polsko-amerického kongresu, i z televizní obrazovky nám známý Aloysius A. Mazewski. Čím se však město Cicero letos vyznamenalo, bylo vztyčení čs. vlajky před cicerkou radnicí ve středu ráno 28. října, za hojně účasti krajanů a exulantů.

Zúčastnili se četní zástupci krajských organizací: br. V. Krákora, gen. tajemník ČSA a pokladník ČSNRA, dále za Radu členové předsednictva br. dr. L. Rozbořil, Emanuel Lát, Marie Langová, F. Desenský a ses. Františka Uhlířová.

Výstava Alfonse Muchy

Československé spolky v Americe pořádají neobvyklou uměleckou výstavu původních plakátů, kreseb, pohlednic a poštovních známek Alfonse M. Muchy, v neděli, 6. prosince 1981, od 1:00 do 5:00 hodin odpoledne v dolním sále ČSA budovy, 2701 S. Harlem Ave. (Harlem Avenue a Riverside Drive).

Tato výstava zahrne přes 35 poměrně málo známých prací tohoto jinak světoznámého mistra secese (Art nouveau). Mezi těmito díly bude také barevný plakát Zdeňky Černé, mladé chicagské cellistky českého původu, s kterou se Mucha seznámil během své návštěvy v Chicagu. Tento čtvereční plakát velkých rozměrů (102x104 cm) byl vytvořen Muchou v roce 1913 a byl tisknut V. Neubertem v Praze. Účelem plakátu bylo propagovat evropské koncertní turné české virtuosky. Během dvou dnů po příjezdu Zdeňky a jejího otce do Evropy však vypukla první světová válka. Mucha později poslal několik kopií tohoto plakátu rodině Černých, kteří bydleli v té době na Lawndale Avenue. Dnes žije pí. Zdeňka Černá-De Lacey v jižní Kalifornii.

Paní Bernice Jacksonová z Concord, Mass. je známou vystavovatelkou a obchodnicí s plakáty, která shromáždila tuto zajímavou sbírku plakátů a kreseb z Muchovy závěrečné umělecké činnosti. Tato jeho pozdní díla dokazují nejen jeho nevšední schopnost zachytit krátce trvající krásu ženských modelů pro Panneaux Decoratifs, ale i jeho dokonalou znalost akademické tradice, kterou prokázal v historických, náboženských a alegorických námětech, jejichž inspirace čerpal ve svém hluboko zakořeněném Panslavismu.

Organizátorem této výstavy je Tony Jandáček, učitel humanitních věd a jazyků na Mortonově vyšší škole v Ciceru (656-2300). V úterý večer, 17. listopadu t.r. v 7:00 hodin večer v ČSA budově, Tony Jandáček seznámil účastníky výstavy s dílem Alfonse Muchy pomocí barevných diapozitivů.

Nová akcia Husáková režimu ako preniknúť medzi krajanov

V tomto prípade ide o získanie dovery krajanov slovenského pôvodu prostredníctvom Matice slovenskej.

Matica slovenská, oddelenie pre zahraničných Slovákov, Bratislava, Pugačevova ulica, rozposlalo na krajanov časopis Slovensko a vložilo do neho anglicky písanú výzvu. Vo výzve ponúka zahr. oddelenie Matice krajanom službu, že im podá bližšie informácie o kraji, z ktorého prišli ich predkovia. Treba len poslať oddeleniu fotografie alebo aj iné dokumenty, ktoré budú potom uverejnené v časopise Slovensko s popisom dotyčného kraja, jeho minulosti, prítomnosti a budúcnosti. Vypadá to veľmi nevinne ale aj priezračne. Lebo popis minulosti bude podaný tak, aby "smutná" jeho minulosť kontrastovala s "krásnou" prítomnosťou a so "skvelými" výhliadkami do budúcnosti. Takto chcú získať doveru, upútať pozornosť a potom ju zneužiť pre politickú propagandu komunizmu.

Je to nevinná ale aj nebezpečná akcia s priehladným cieľom: vlúdiť sa medzi krajanov a ovplyvniť ich politicky. Dúfame však, že krajanovia akciu ľahko prehľadnú a podľa toho sa budú orientovať.

RSČ

Vladimír Škutina:

Tak už jsem tady s tím vápnem, pane Werichu! - v druhém vydání

Necítil jsem se kolem své osmdesátky zvlášť dobře. Byly to Vaše knížky, které vylepšily mou náladu. "Tak už jsem tady s tím vápnem, pane Werichu!" čtu jako lék. Někdy trpký. Ale účinný. Je to KNIHA.

A když na mne dolehne stařecká melancholie, beru "Máš na hlavě zahrádku, řekli moji rozkošní spolužáci" a radostně zjišťuji, že se pořád dokáží smát jako studentík. A za to Vám děkuji.

Jaroslav Seifert

"Vápnem" je dosud nejlepší kniha o událostech kolem roku 68. Je to komediální obraz poměrů ve všech východoevropských zemích! Dva clowni si vyprávějí, dělají si legraci - a v pozadí se falšují dějiny, lámou charaktery a padají vlády. To by byl film . . . ! Což požádat Ustinova? . . .

Profesor Václav Černý (Praha)

DARY NA ČINNOST:

Lubor Jarolímek, PA	\$50.00
Jerry Srp, CO	25.00
Eric Lenhart, CA	10.00
Karel Lípa, MI	10.00
Organizace:	
Sokol Detroit, MI	\$50.00
Čs. ženská národní rada	25.00
Slovak Gymnastic Union Sokol of USA	25.00
V rámci nálepkové akce darovali:	
George Laadt, IL	\$100.00
Ruth Mitchell, PA	100.00
Vladimír Gavora, AK	50.00
Jarmila Hynčíková, OH	50.00
Dr. George Matula, IL	50.00
Col. Jaromír J. Pospíšil, NE	50.00
Lad Treskon, IL	50.00

IN MEMORIAM

K šestému výročí úmrtí svého manžela, p. Antonína Rohela,
věnuje E. Rohelová, Berwyn \$20.00

Pozvánka na

DOBROČINNÝ VÁNOČNÍ BAZAR
Československé Ženské Národní Rady v Exilu,
Chicago, Illinois

Neděle, 6. prosince 1981

Budova AMERICAN LEGION (Post č. 96)
5510 záp. 25tá ulice, Cicero, Illinois

Otevřeno od 11. hod. dop. do 5 hod. večer
Velké parkoviště

Prodej vánočních ozdob, dárkových a uměleckých předmětů
a drobných výrobků československého lidového umění.

Proslulé domácí pečivo, perníky a cukrovinky

Teplé obědy - Nápoje

Dětský vánoční program s nadílkou ve 3 hod. odp.

Vstup volný

Výtěžku bazaru bude použito k další dobročinné práci
Telefon: 442-8265

Po návštěvě Čech

Ze zajímavých dopisů přátel uveřejňujeme:

Byla jsem v létě v červenci u bratra na Kladensku. Nemám slov správně popsat změnu svého rodného města Kladna. Žertovně jsem se ptala, zda jsem na Kubě nebo na Kladně. Po hlavní ulici šla, vlastně utíkala záplava kubánských žen. Ptala jsem se kam utíkají? Šly do nového Kladna, kde prý je velký obchodní dům pouze pro Kubánce, kde je vše k dostání od bačkor až po maso. Ptala jsem se: tam mají americké zboží? Žádná odpověď. Kubánci jsou zaměstnáni v hutích, vyplňují místa českých mužů, kteří jsou prý na vojně.

Kladenské ženy a starší muži běží s nákupní taškou z místa na místo, někdy koupí, někdy shánějí marně. Poslední neděli byli jsme na obědě v novém hotelu na konci Kladna, když tam přišlo asi třicet kubánských mužů středního věku. Náš společník rozumí španělsky. Dověděl se, že přiletěli z Moskvy v ruském letadle, kde byli na školení. Měli na sobě americké jeans a pravé americké košile. Čekali na československé letadlo, které prý je dopraví do Nového Yorku. A co potom? Jejich průvodce mluvil plynule anglicky. Ptala jsem se, kde dostali pasy a viza. Průvodce si myslel, že mně do toho nic není, což je a není pravda.

Byla jsem šťastna, když jsme v New Yorku přisedli do amerického letadla, když jsem byla doma.

XXXI. tradiční ples chicagské oblasti se koná 6. února 1982 v Ritz-Carlton hotelu v Chicagu

Přípravy jsou v plném proudu. Uvítali jsme již tyto debutantky: Holly Ruska, dcerku p. Antonína Ruska a pí. Barbory Ruskové z Riverside; dcerku pí. a p. Ericha Krzyvoně z Berwynu; Astru Pacoldovou, dcerku pí. Pacoldové a dr. O. G. Pacolda z Riverside; dcerku p. Vlastimila Šuráka a jeho paní z Park Ridge, Ill.; dcerku pí. a p. Vladimíra Podařila z Berwynu. V nejbližších dnech se těšíme na odpověď dalších pozvaných debutantek. Další podrobnosti sdělí úřadovna, tel. 656-1117 a předsedkyně plesu ses. Vlasta Vrázová, tel. 484-6883. Zkoušky budou zahájeny 20. prosince. Bude se nacvičovat každou neděli večer, v 7 hod. v sokolovně Stickney. Bližší sdělí br. Jan Uhlíř, který opět má na starosti předtančení debutantek a folklorové číslo.

Žádosti o sponzorství a o příspěvek do programové knížky byly již odeslány na adresu štedrých členů a přátel, kteří na nás každoročně pamatují. Pozvánky na ples budou na poště po vánocích.

Prosíme, zúčastněte se naší radostné události. Vynasnažme se, aby ples se opět vydařil jako naše minulé pořádané v Continental Plaza a kdybychom se přičinili, mohli bychom dosavadní úspěch i překonat.

Zapište si již dnes datum 6. ÚNORA 1982.

Dodejte nám laskavě adresy svých známých, kteří by se zajímali o náš krásný večer v Ritz-Carlton hotelu.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

FIRST CLASS MAIL

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

436